

Deblokada SLO, blokada 23, Štambuk...

Blog

Posted by:

Objavljeno: 2009/9/13 12:00:00

Planirao sam da ovaj post pišem juèer ali nakon cjelodnevnog posla u voænjaku bio sam toliko umoran da nisam ni otvarao raèunalo. Nemjeravao sam pisati o uspješnim pregovorima Jadranke Kosor i Boruta Pahora i njihovom dogovoru da se skine blokada Slovenije o pristupnim pregovorima Hrvatske za èlansvo u EU s jedne strane i s druge, da s pregovori o graniènom sporu nastave i razdvoje od onih europskih. To je dobro završilo. Samo da još odbori za vanjsku politiku i europske poslove slovenskog parlamenta potvrde dogovor i evo nastavka našeg puta u EU. Taj „samo još“ moramo ipak prièekati jer nas iskustvo uèi da u Ljubljani ništa nije gotovo dok i eventualni referendum ne kaæe da je gotovo. A neki ga veæ najavljuju.

Mediji su o tome veæ sve napisali, objavili su i pismo Jadranke Kosor upuæeno Švedskoj kao predsjedavajuæoj EU . Ali moram spomenuti èinjenicu da je bilo i pogrešnih tumaèenja. Tako su neki mediji, posebno mislim na vijesti na jednoj od naših televizija dogovor protumaèili da se granièni spor mora RIJEŠITI do ratifikacije Pristupnog ugovora Hrvatske u èlanstvo u EU. To naravno nije toèno jer je dogovoreno da se SPORAZUM O NAÈINU rješavanja graniènog spora mora potpistai do ratifikacije Pristupnog ugovora što znaæi da se problem granice rješava onda kada Hrvatske veæ bude èlanicom EU-a.

Mnogobrojni analitièari pokušali su odgonetnuti razloge iz kojih je SADA bio moguæ dogovor koji po sadržaju nije novi. Sve što je sada dogovoreno, na pregovaraèkom stolu bilo je i u proteklih 5-6 mjeseci a do dogovora nikako. I krenuli su od usporeðivanja usklaðene garderobe , naèina koraèanja, rukovanja, osmehivanja, ozarenih lica,

Oni ozbiljniji pak su ustvrdili da je taj pomak postignut zahvaljujuæi tihoj diplomaciji koju je nametnula i vodila Švedska kao predsjedavajuæa EU-a.

A ja pak sam u svom postu æelio pisati i obrazlagati svoje mišljenje (nagaðanje) da tihu diplomaciju nije nametnula i vodila Švedska nego SAD, ne Stockholm nego Washington.U svojim saborskim rasprava posveæenim odnosima sa Slovenijom nekoliko puta sam rekao da „mrkva“ koju EU pokazuje Ljubljani neæe biti dovoljna tako dugo dok Ljubljana ne osjeti „batinu“ Washingtona.

I onda u dnevniku HTV-a ide izjava glasnogovornika ministarstva vansjkih poslova SAD-a koji kaæe da su jako zadovoljni što su (i) oni bili dio te tihe diplomacije. I „ubije“ mi temu.

Sada mi preostaje samo to da napišem razloge ZAŠTO su amerikanci odluèili slomiti Sloveniju.

Do kraja devedesetih amerikanci su pokušavali uèinit sve da se EU ne širi na više od 15 do 17 èlanica, posebno ne na zemlje iza nekadašnje „željezne zavjese“. Nije im odgovarala velika i jaka ujedinjena Europa, veliko i ureðeno gospodarstvo s velik træišt看em i stabilnim finansijskim sektorom. Posebno im nije odgovarao pokušaj dogovora Europe o zajednièkoj obrambenoj politici.

Kada su vidjeli da proces širenja EU ne mogu zaustaviti, promjenili su taktiku i poticali što veæi broj zemalja da uæe u EU. Širenje, što veæe širenje, dovoðenje nesreðenih gospodarstva, nestabilnog finansijskog sektora, demokracija koje se još demokratiziraju, nestabilne politièke prilike u pojedinim èlanicama, susjedi koji se svaðaju... i time oslabiti Europsku uniju i zaokupiti ih s podosta problema.

U tom kontekstu treba promatrati i neuspjeh u pokušaju usvajanja Europskog ustava.

U toj strategiji je i formula da je èlanstvo u NATO-u dobra preporuka i za èlanstvo u EU.

Suprotno raširenom mišljenju u Hrvatskoj, izrečeno nekoliko puta i u Saboru, nisu sve članice NATO-a iz Europe ujedno i članice EU-a.

Norveška jeste u NATO-u ali uporno ne želi u EU, Island jeste u NATO-u i do sada nije htio a sada bi trećim korakom želio u EU, Turska jeste u NATO-u ali već petnaestak godina ima samo status kandidata za EU, Hrvatska je u NATO-u ali ju Slovenija nije puštala u EU, Albanija je u NATO-u ali još nije ni kandidat za članstvo u EU.

I budite sigurno da će daljni proces širenja Europske unije ići prema Islandu, Hrvatskoj, Turskoj, Albaniji, Makedoniji (koja ima status kandidata za EU ali unatoč naporima Washingtona nije primljena u NATO i Ukrajini, koju Washington (za sada) nije uspio (uz Makedoniju) ugurati u NATO. I eto vam Europske unije na granicama Azije.

Kada sam već nabrojio članice NATO-a a koje nisu članice EU-a, evo i popis država koje jesu članice EU-a a nisu (niti žele biti) u NATO-u: Austrija, Irska, Cipar, Finska, Švedska, i Malta.

Američka diplomacija lukavo je iskoristila odlazak Ive Sanadera i pretvorila ga je u RAZLOG obovi pregovora Zagreb-Ljubljana. Time je pomogla Pahoru i dala mu opravdanje za otvaranje pregovora. Potpuna TAJNOST SADRŽAJA pregovora onemogućila je oporbu i medije i u Sloveniji i u Hrvatskoj da eventualno stvaraju nepovoljno medijsko okruženje.

I na kraju, RAZDVAJANE pregovora o članstvu Hrvatske u EU i onih o graničnom sporu KUPOVINA je VREMENA. Ako Hrvatska pregovore završi do polovice 2010., ratifikacija Pristupnog ugovora u parlamentima članica trajati će do kraja 2011. To pak znači da u EU možemo ući početkom 2012. I tek tada se započinje arbitražno rješavati granični spor Hrvatske i Slovenije. Ako ga prije toga ne riješimo bilateralno.

I sada Jadranka Kosor dolazi u apsurdno situaciju: uspjeh sa Slovenijom otvoriti će joj nove probleme. Naime, do sada je blokada Slovenije prikrivala onu drugu, težu i ozbiljniju koju predvode Velika Britanija, Nizozemska i Finska. A te su nam države stavile blokadu na poglavlje 23.

–pravosuđe i temeljne slobode. Uz javnosti razvikane topničke dnevike, borba protiv korupcije, odnosno izostanka borbe najveća je zamjerka ovih država.

Koliko sam imao prilike čuti, sve smo uspješniji u dokazivanju da smo u Haag dostavili sve što smo imali- našli a značajno je i to da se protiv trojice građana vodi pravosudni postupak zbog uništavanja dijela vojne dokumentacije.

Sada na površinu dolazi korupcija. A tu je Jadranka najtanja. Ili i tu očekuje pomoć tihe diplomacije?

A nema te diplomacije koja će nam pomoći u rješavanju problema u glavama nekih biskupa. Citiram „Jutarnji list“:

„Biskup Štambuk osvrnuo se i na skorašnje izbore za predsjednika RH te se upitao: 'Ne bi li bilo normalno i poželjno da budući predsjednik katoličke Hrvatske bude katolik, ne samo po listu, nego i po svjedočenju života?'“

Tu ne pomaže diplomacija. Samo medicina. Urologija. Ili gastroenterologija?